

на царя Сюлеймана. По-рано е имало тукъ много ржкописи. Спомнятъ си Григоровича, Верковича (копиралъ надписа, спалъ тука); последнитѣ книги събралъ Мелетий и ги отнесълъ, подарилъ ги, каже, на нѣкой русинъ, кой знае кому. Имало и боянски записи съ мѣстни събития (!!). Симеоновъ е много противъ Мелетия. — Следъ това седѣхме съ учителя вънъ на гробищата. Каменни кръстове, безформени, стари, селска работа, безъ надписи. Околността. Градище — турски Къзь-Тепе, български Батилъ (въ устата на учителя силно ъ — той мисли, че Батилъ е може-би човѣкъ). Предания за нѣкакъвъ бой, турцитѣ стреляли съ карабина отъ високо и убили българския воевода въ крепостъта. Подъ градището край потока Царево падало. Налѣво е моилата Сульовъ гробъ. Тамъ надъ селото въ подножието сж намѣрени римски монети *en masse*. Учителътъ ми показа една — *Soli invicto, Probus*. Водопадъ надъ градището — живописна панорама. Възлизането на Витоша — най-добре е отъ Владая: но горе има мѣстность Златни мостъ. Споредъ живописеца, тамъ имало зелени камъни като малахитъ. До най-низкия връхъ отъ Бояна било далече 4 часа. — Животътъ въ селото. Освенъ учителя, имало единъ единственъ грамотенъ човѣкъ. Неговата заплата е 2100 гр., дължатъ му 1060 гр. Той е и селски писаръ, вѣрва повече на рабоша, отколкото на писмото. Въ училището (1 отдѣление) до изпититѣ останали само около 20 деца, останалитѣ си отишли. Около двамина въ войската знаели свѣстно да пишатъ. Попътъ, неговиятъ колега отъ училището, е обикновенъ човѣкъ, съ всички е добре, купува ливади. Въ селото по-рано е имало келия, учили се на славянско писмо, и той тамъ се училъ. За словото божие боянчани малко радѣятъ, сега е миналъ страхътъ. Никакъвъ респектъ дори и предъ стражаритѣ. Той самъ е билъ 11 месеца стражаръ. Изговарятъ лира — рила, рубла — ругла, капикъ — капликъ; разпознаватъ старитѣ (монѣ) и новитѣ рубли споредъ двойния надписъ, два реда, отъ странигѣ. Какъ въ Драгалевци при маневритѣ за едно прасе донесли на княза рабошъ за 10 рубли. Воденицитѣ били по-рано турски, тогава тукъ било пълно съ кадѣни. Сега той ще се предаде на учительство. Държеше листата за изборъ на настоятели, боянчани нищо не мислѣли за това. Нѣма да дойде на ваканционния курсъ. — Ликоветѣ Симеоновъ работилъ съ помощта на две рефлексни огледала, около 3 часа дневно. И Дондуковъ видѣлъ неговата работа. — На връщане приказвахме — за Славейкова като библиотекаръ. Срегнахме Хр. Стоянова съ госпожата си два пѣти, важно се кокорѣше. Азъ се съвършено освежихъ отъ пѣтуването и работата. Пихъ вода отъ стомната на една шопкиня, живописни носии, добри хора. Нашиятъ пиянчанецъ (бугаринъ) ни показваше где е Златица — тамъ гдето е „омарина“ — мъгла, где е Ва-